

Harangszó

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYŰLEKEZETI LAPJA • 2011. NOVEMBER XXII. ÉVFOLYAM 22. SZÁM

„ÉPÜLJETEK FEL LELKI HÁZZÁ”

A boldogmondások margójára

Portik József: Szülőföld

Máté evangéliuma 5. rész 1-12. versekhez

Boldogok, akik tudják, miért élnek, mert akkor azt is megtudják majd, hogyan éljenek.

Boldogok, akik összhangban vannak önmagukkal, mert nem kell szüntelen azt tenniük, amit mindenki tesz.

Boldogok, akik csodálkoznak ott is, ahol mások közömbösek, mert örömes lesz az életük.

Boldogok, akik tudják, hogy másoknak is lehet igaza, mert békesség lesz körülöttük.

Boldogok, akik nevetni tudnak önmagukon, mert nem lesz vége szórakozásuknak.

Boldogok, akik meg tudják különböztetni a hegyet a vakondtúrástól, mert sok zavartól kímélik meg magukat.

Boldogok, akik észreveszik egy diófában a bölcsőt, az asztalt és a koporsót, és mindháromban a diófát, mert nemcsak néznek, hanem látnak is.

Boldogok, akik lenni is tudnak, nemcsak tenni, mert megcsendül a csöndjük és titkok tudóivá válnak. Leborulók és nem kiborulók többé.

Boldogok, akik mentesség keresése nélkül tudnak pihenni és aludni, mert mosolyogva ébrednek fel és örömmel indulnak útjukra.

Boldogok, akik tudnak elhallgatni és meghallgatni, mert sok barátot kapnak ajándékba és nem lesznek magányosak.

Boldogok, akik figyelnek mások hívására anélkül, hogy nélkülözhetetlennek hinnék magukat, mert ők az öröm magvetői.

Boldogok, akik komolyan tudják venni a kis dolgokat és békésen a nagy eseményeket, mert messzire jutnak az életben.

Boldogok, akik megbecsülik a mosolyt és elfelejtik a fintort, mert útjuk napfényes lesz.

Boldogok, akik jóindulattal értelmezik mások botlásait, akkor is, ha naivnak tartják őket, mert ez a szeretet ára.

Boldogok, akik el tudnak hallgatni, ha szavukba vágnak, ha megbántják őket, és szelíden szólnak, mert Jézus nyomában járnak.

Boldogok, akik mindebből meg is tudnak valósítani valamit, mert életesebb lesz az életük.

DR. GYÖKÖSSY ENDRE

HETEDIK KÜRTSZÓ

Urunk, irgalmazz nekünk

Egyesek azt gondolják, hogy az idő múltával a világ sorsa jobbra fordul, mások úgy vélik, hogy a helyzet mindig rosszabb lesz. A háborúk, a terrortámadásokról szóló hírek ebben az utolsó időnek nevezett kegyelmi korban már megszokottá váltak. Éhség, dőghalál és földindulások híreit halljuk a Föld különböző részeiről. A tudomány fejlődése hihetetlenül gyors. Felfedezések, új találmányok serege váltja egymást. A megfeszített küzdelem olyan méreteket öltött, hogy abból emberi okosság aligha tudja megmutatni a kivezető utat. Jézus Krisztus ígérését rövidesen beváltja, s az égnek felhőiben eljön az övéért. Ézsaiás próféta figyelmeztetése nagyon időszerűvé vált: „Keressétek az Urat, amíg megtalálható, hívjátok Őt segítségül, amíg közel van. Hagyja el a gonosz az ő útját, és a bűnös férfiú a gondolatait, és térjen az Úrhoz, és könyörül rajta, és a mi Istenünkhöz, mert bővölködik a megbocsátásban” (Ézs 55,6-7).

Az emberek között mindig lesznek különbségek, ezek pedig, néha nézeteltéréseket is eredményezhetnek; de kell-e ebből kifolyólag veszekedni, kötekedni, akadékoskodni, rosszkedvűnek, udvariatlannak vagy durvának lenni? Ebbe a csoportba tartoznak még más hasonló viszonyulási formák is, mint a gyűlölködő, maró, sértő, cinikus és agresszív beszéd vagy magatartás. Ezen jellemvonások egyike sem nyújt segítséget abban, hogy így talán jogos nézeteltérést megoldjunk.

Jakab apostol felveti a kérdést: „Honnét vannak háborúk és harcok közöttetek?” (Jak 4,1) Az okot tehát nem a nézeteltérések területén vagy a másik személyében kell mindig keresnünk, hanem önmagunkban is, bűnös lényünkben. Sokszor mi mindenképpen szeretnénk bizonyítani, hogy igazunk van, hogy mi állunk a helyes oldalon. Sajnos, mi a viszályból legtöbbször győztesen akarunk kikerülni, mindegy, hogy milyen áron. Ezen magatartáson változtatnunk kell. A viszályok csökkentésében egy Isten ereje által kimunkált változás lehet az első lépés. Ez nagymértékben javítaná keresztyén hozzáállásunkat a nézeteltérések kezelésében.

A kötekedő, békesség nélküli, viszályt szító emberek, akik magukat nagyon névlegesen keresztyéneknek nevezik, úgy tűnik, hogy elfelejtik Pál apostol tanítását: „A test-

BÁNYAI LÁSZLÓ

FOLYTATÁSA A 2. OLDALON

A zene kettős ünnepe Koltón /4. - Misszió: értékmentés az égő házból /5.

„Mert mindenki tűzzel sóztatik meg, és minden áldozat sóval sóztatik meg. Jó a só, de ha a só ízét veszti, mivel adtok ízt neki? Legyen bennetek só és legyetek békében egymással.” Mk 9,49-50

Jézus kemény szavakat használ, képeit nyilván nem szó szerint kell értelmezni, de ki-tűnik belőlük, hogy nagyon komoly dologról van szó, arról, hogy örök sorsunkról nekünk kell döntenünk, s e döntések előtt komoly akadályok állnak. Döntenünk kell: vagy lelkiismeretünk szavát követjük, vagy ösztöneink, önző vágyaink szavát.

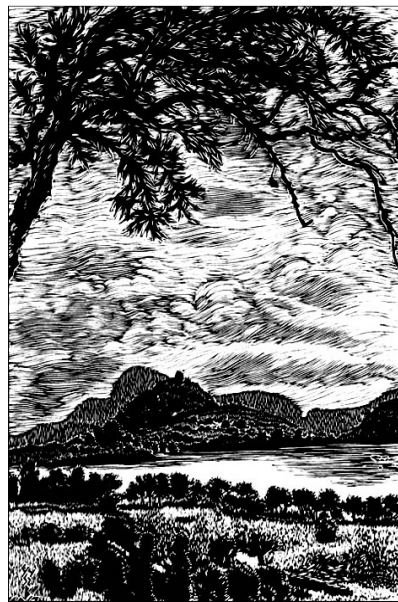
Szinte naponta hallunk terrorcselekményekről, vérfürdőkről. Mi áll mögöttük? Bosszúvágy. Széthullnak családok, gyerekek maradnak apa vagy anya nélkül. Mi van mögötte? Szexuális vágy. Nincs többé becsület, megbízhatóság, mindenütt csúszópénz, kenőpénz. Mi áll mögötte? A szerzési vágy. Lassan szétomlik a társadalom, egyedül a pénz dirigál. Mintha a kísértésekben a pénz, az ösztönök legyőznék a lelkiismeret szavát, mintha lelketlen, íztelen, sótalan lenne a környezet, s benne egyházunk közösségei, családi otthonaik.

A kísértés azt jelenti, hogy Isten megpróbál bennünket. Minden ember, legyen gazdag vagy szegény, egészséges vagy beteg, fiatal vagy idős, döntés előtt áll: meg kell vallania előbb-utóbb, hogy komolyan veszi-e az Istent, Istennel való kapcsolatát. Michelangelo mondta, hogy a kísértés óráin születnek a szentek. At kell éreznünk Jézus szavainak mély igazságát, hogy nem lehet egyszerre két úrnak szolgálni. Választanunk kell, lelkiismeretünk szava azt mondja, hogy „Ne tedd!”, ösztöneink szava meg azt, hogy „Tedd meg!” Egyik oldalon az Isten, másik oldalon pedig a vele szembenálló világ, közvélemény, a rosszra hajló, önzőségére hajló természetünk.

A LÉLEK CSENDJE

A kísértés órái

Jézus szerint nekünk soként kell a világban élnünk és dolgozunk. Nekünk ízt kell adni és tartósnunk is kell a tápláló, igazi táplálékot. Valamennyiünknek ebben a kilúgozott világban kell élnünk és őriznünk kell só-mivoltunkat, só-hitünket. A só ízét és romlást akadályozó hatását kell magunkba zárjuk, magunkkal hordozzuk, környezetünkben elszórjuk. Sóval kell „fűszerezni” mindennapi életünket, naponta ébren kell tartanunk lelkiismeretünket. Talán a legfájdalmasabb felismerés az, amikor

Gy. Szabó Béla: Szigliget felé

úgy tűnik, kihalt a lelkiismeret, nincs só-lelkiületű ember, közösség a környezetben, mintha nem is kellene só vagy már elkészt a sózás, olyan előrehaladott a romlás.

Az Úr Jézus arra figyelmeztet, hogy legyen bennünk só, akadályozzuk meg a romlást, a széthullást, az elenyészést, úgy imádkozunk, hogy kísértésbe ne essünk, azon dolgozunk, hogy békében éljenek egymással az emberek. Aki komolyan veszi az életet, az komolyan veszi az imádságot is, átéli, hogy az imádság só a lelki életben, átéli, hogy a békeségteremtés és a békeség megtartása egy közösségben soként hat. Aki időt szán arra, hogy figyeljen Isten akaratára, lelkiismerete szavára, az tud szívből imádkozni és szívből jót tenni abban a közösségben, ahol él. A jó szív szavak nélkül többet ér, mint a szív nélküli szavak, a jó szív szavak nélküli tette többet ér a szívtelen tetteknél, szavaknál.

Isten azt akarja, hogy szeretet-közösségben éljünk, nem azt, hogy viszályokkal tölten meg szívünk, közösségi életünk. Az ösztönök, az érdekek, a bűnös emberi vágyak egymás ellen fordítják az embereket, ez nem Isten akarat. A Te szívedben legyen só és a te szívedből fakadó szó és tett váljék sóvá, adjon ízt és a romlást akadályozza meg, nyomában teremjen és maradjon meg a békeség. Ne a békétlenséget szítsd, hanem építsd a békét, ne rombolj, ha építeni nem tudsz. Ha nem tudsz gyógyítani, ne árts, ne mérgezz. Ha tudod mi visz békeségre, mi nem okoz romlást, ha tudod mi a jó, azt tedd, mert aki nem a jót teszi, bűn az. Legyen benned só!

BALÁZSNÉ KISS CSILLA

HETEDIK KÜRTSZÓ

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

nek cselekedetei pedig nyilvánvalók ... ellenségeskedések, versengések, gyűlölködések, harag ...” Ezek a Lélek gyümölcseinek: „szeretet, öröm, békeség, békétűrés, szívesség, jóság, hűség, szelidség, mértékletesség” (Gal 5,19-22) ellentét képezik. Ha mi a világ és a test cselekedeteit gyakoroljuk, akkor ezzel megkérdőjelezzük, hogy valóban igazi, hűséges keresztyének vagyunk-e, akik a menny felé igyekeznek. A kérdés itt az, hogy magatartásunk megegyezik-e azzal a hittel, amelyet vallunk. Gondoljunk arra, hogy Isten előtt nem menteghetjük saját helytelen és vétkez magatartásunkat azzal, hogy annak felelősségét valaki másra hárítjuk.

Meg kell engednünk Istennek, sőt, imádkoznunk kell, hogy indulatainkat, szavainkat és tetteinket, felülvizsgáljuk. Az önuralom a Lélek gyümölcseinek része, és a Szentlélek által vezérelt élet egyik legfontosabb ismertetőjele. Ennek forrása és alapja az Istennel való személyes kap-

csolat. Gondoljunk csak arra, hogyan viselkedett az Úr Jézus Pilátus és a többi vádlója előtt. Figyeljük meg önuralmát és türelmét. Az ilyen jellemű ember, aki másokat elvisel, gyakran szólhatna valamit – és ezt legtöbbször joggal –, de inkább lemond erről. Ehelyett csendben marad, és ezáltal igazi hosszútűrésről, alázatáról és szelidségről tesz bizonyosságot. A rendkívül szilárd jellem ismertetőjele ez, amely végső soron Krisztus szerinti.

A keresztyén ember életét az kell hogy meghatározza, hogy egyfajta igent és egyfajta nemet együtt kell kimondania. Nemet mond a bűnnek és az összes kárhuzatos cselekedetnek. Az Úr halk és szelid szava erősebb számára a harsogó világ zajánál. Nemet mond a hitetlenségnek és a gonosz kívánságoknak; a világ azt hiszi: több élvezetre, gyönyörre, kincsre van szüksége, hogy boldogabb legyen – s közben éppen a szertelen élvezetvágygal tönkreteszi magát. A józan és értelmes mértékletességre igent kell mondania Jézus követőjének. Igaz emberként éljen Isten akatara szerint, nem azt várva, hogy vele igazságosan bánjanak, hanem ő maga igyekezzék igazságos lenni, mindig egyenes,

igaz úton járni. Maga körül az igazságosságot és a békeséget megvalósítani, ahol erre lehetőség van, családijában és környezetében, munkahelyi és emberi kapcsolataiban. És szentül éljen, kegyesen, istenfélő módon, egészen tisztán. Rendezett viszonyban Isten és embertársai felé. Szem előtt tartva, hogy a hívó, keresztyéni élet tulajdonképpen az Isten állandó jelenlétében való élet. Minden napunk lehet áldott, tartalmas, boldog Jézussal.

Isten kijelentése a Szentírás, félreérthetetlenül és világosan tanítja, hogy Jézus Krisztus azért jött közénk emberi testben, hogy megszabadítson bennünket a bűn rabságából. Jézus kereszthalálával életet szerzett nekünk, mert helyettünk halt meg. Így kapcsolatot létesített a Szent Isten és a bűnös ember között. Ez pedig nem más, mint kegyelem, mert a halálra ítélt ember kapott kegyelmet, s így már az övé, a méltatlané az élet. Szükséges ezért felismerni bűnös voltunkat és azt, hogy csak a Krisztus váltságshalála menthet meg minket. E helyzetben való könyörgésünk: Urunk, irgalmazz nekünk; és adj bocsánatot a múltért, segítséget a jelenre és bizakodást a jövőre.

Szépkorúakat köszöntöttünk

A Nagybánya-óvárosi református templom harangja ünnepi istentiszteletre hívta híveit október 9-én, abból az alkalomból, hogy a szépkorúakat köszöntötte az egyházközség diakóniai csoportja.

A zsúfolásig megtelt templomban igét hirdetett **Bak Major Enikő** lelkipásztor, a diakóniai csoport vezetője. Az igehirdető a Zsolt 71,14.20-23 alapján kiemelte, hogy a mai rohanó világban egyre kevesebb figyelmet fordítunk az idősebbekre. Külön hangsúlyozta, hogy ez a generáció az, aki végigélte a háborút, felnevelt egy nemzedéket és most öregségére kiszolgáltatottá vált, naponta szegény éri őket, mind az államvezetőktől, politikusoktól, mind a fiatalabbak részéről. Pedig ezek az emberek csak köszönetet, tiszteletet érdemelnek, beszélgetni kell velük, megszólítani, bátorítani, vigasztalni őket.

Aki hisz Istenben az mindig csak előre néz. Az ünnepelteteket szeretetvendégség várta

A lelkipásztorasszony beszélt arról is, hogy mi az öregség, mit jelent megöregedni és hogy erre a korra örömmel és hálával, de ugyanakkor elkeseredéssel, szomorkodással is gondolnak az idősek. Nem szabad lemondónak lennie annak, aki a 70-es, 80-as éveit tapossa, nem kell félni attól, hogy sok minden már meghaladja erejüket, hogy gyengül a memóriájuk vagy magányosak lettek, hanem arra kell gondolni, hogy megöregedtek, megöszültek és életük útján Isten velük volt, Ő hordozott, Ő szabadított meg. Ő töltötte meg napról napra reménységgel az üres szíveket.

Nem kell megrémülni a magánytól, a csendtől sem, mert sötétségben tündököl a fény, a csendben jobban hallható az Ige, a Mindenható szava. Az öregedés akkor kezdődik, amikor nem vagyunk hajlandók Isten szavára hallgatni. Sok idős feljajdul, hogy élete során mindenét már odaadta, üres a keze, de ez nem így van, mert szabdá vált keze azért, hogy összetegyje, imádkozzon magáért és másokért is. Az idő mindannyiunk számára nem múlik, hanem telik, és aki hisz Istenben az mindig csak előre néz.

A lelkipásztorasszony **Áprily Lajos: Kérés az öregséghez** című versének felolvasásával fejezte be az igehirdetést. A napot ünnepélyesebbé varázsolta a kórus előadása és az elhangzott szavalatok: Pelók Magda, Gyalai Beatrix, Mátyás Sarolta részéről és felvételről Sinkovits Imre előadásában hallhattuk Kányádi Sándor *A XC. zsoltár* című versét.

Az ünnepeltet virágot kaptak, majd szeretetvendégség várta őket a Kopácsi István pinceotthonban, ahol a diakónusok elbeszélgettek a szépkorúakkal.

Isten áldását kérjük a diakónus csoport tagjaira, akik megszervezték és lebonyolították ezt az ünnepséget.

LAKATOS NELLA presbiter, a diakóniai csoport tagja

ÁPRILY LAJOS

Kérés az öregséghez

*Öregség, bölcs fejelemzője vérnek,
taníts meg hogy Csendemhez csendben érjek.*

*Ne ingerelj panaszra vagy haragra,
hangoskodódból halkíts hallgatagra.*

*Ne legyek csacska fecskéhez hasonló,
ritkán hallassam hangom, mint a holló.*

*A közlékenység kútját tömd be bennem,
karthauzi legyek a cella-csendben.*

*Csak bukdácsoló patakok csevegnek,
folyók a torkolatnál csendesednek.*

*Ments meg zuhatag-szajú emberektől,
könyvekbe plántált szó-rengetegektől.*

*Csak gyökeres szót adj. S közel a véghez
egy pátosztalan, kurta szó elég lesz,*

*a túlsó partot látó révülésben
a „Készen vagy?”-ra ezt felelni: – Készen.*

KOEN-ünnep Hollandiában

Vakációs Bibliahét. Az Egyházkerület 286 gyülekezetéből legalább 240 gyülekezetben folyik ez a nyári gyermekmissziós tevékenység.

Vannak azonban olyan gyülekezeteink is, ahol télen újra előveszik az anyagot, mert igény van rá. Vannak olyan közösségek is, amelyekben ezt az anyagot átalakítva, a felnőttek „nyelvére” lefordítva, úgynevezett Felnőtt evangélizációs hetet tartanak a nyári időszakban.

A Kárpát-medencei református egyházkerületekben szép eredménnyel zajlik ez a munka, mára már 45-50 ezer gyermeket érünk el általa. S nem beszéltünk még a vallásánárokról, segítő pedagógusokról, gyülekezeti tagokról, ifisek létszámáról. Azt tudjuk, áldott, aki az Ő nevében jár, munkálkodik és építi már itt az Isten Országát.

Mindez azonban valahonnan és valakitől érkezik hozzánk. KOEN - Kinderwerk Oost Europa Nederlanden, vagyis: Kelet-európai Gyermekmunka, Hollandia. Ennek vezető egyéniségei, nevezetesen Aly Jurjens, Erika Stoffler, Dieneke Rohaan és még többen mások, 25 évvel ezelőtt hozták létre az alapítványt. Ma is aktuális céljuk az volt,

Kárpát-medencéből érkezett egyházi, gyülekezeti munkások, vallásánárok és lelkipásztorok a KOEN évfordulós ünnepén

hogy a Kelet-európai (Kárpát-medencei) magyar protestáns egyházak gyermekeihez, a gyermekek nyelvén, és a nekik való pedagógiai módszerek és eszközök által Isten Igéjét érthetővé és elérhetővé tegyék.

Mielőtt azonban elhozták, s számunkra is elérhetővé tették az anyagot, azt megelőzően Hollandiában, az ottani gyülekezetek gyermekei számára is megszervezték és megtartották a bibliahetet. A siker és eredménye soha nem maradt el, mindig nagy

létszámú gyermekcsoport és csoportok vettek részt az alkalmakon. Azt követően érkezett az anyag hozzánk.

Ennek a munkásságnak, amit önkéntesen végzett és végez ez a csoport, tartottuk a 25. évfordulóját. Ezért az eltelt időért adtuk hálat közösen szeptember végén a hollandiai Garderenben, és a Staverden-i kastélyban. A vendégek és az együtt örvendező, mi, a Kárpát-medencéből érkezett egyházi, gyülekezeti munkások, vallásánárok és lelkipásztorok voltunk.

Jelen volt: a Királyhágómelléki Református Egyházkerület, az Erdélyi Református Egyházkerület, a Szlovákiai Református Keresztény Egyház, a Kárpátaljai Református Egyház, a Szerbiai Református Keresztény Egyház képviselői alapon, valamint a Magyarországi Református Egyház.

Istené a dicsőség mindazért, amit ezen idő alatt kaptunk hollandiai testvéreinktől, mindazokért a gyülekezeti tagokért, akik elmondhatják magukról, hogy ők ennek a missziói programnak is köszönhetően lettek mára felnőtt gyülekezeti tagok, gyermekei Istennek és tevékeny, motivált tagjai az anyaszentegyháznak.

VINCZÉNÉ PÁLFI JUDIT missziói előadótanácsos

A zene kettős ünnepe Koltón

„A dalban maga a szív csordul ki”. Guttman Mihály és Pánti Anikó

„Még nyílnak a völgyben a kerti virágok, / még zöldel a nyárfa az ablak előtt, / De látod amottan a téli világot? / Már hó takará el a bérci tetőt.”
(Petőfi Sándor: Szeptember végén)

Szeptember utolsó vasárnap délutánján, verőfényes őszi napsütésben a koltói Teleki kastély teraszán Téglás Endre, a kastély egyik idegenvezetője idézte fel Petőfi szellemét annak a zenekedvelő társaságnak, amely kettős zenei ünnepre érkezett a festői szép vidékre. A koltói református templomba orgonaavatásra és az énekkar újraalakulásának 20. évfordulójára gyűltek össze a helybeli gyülekezet tagjai, valamint magyarországi, kolozsvári, nagyváradi és nagybányai meghívott vendégek.

Az ünnepi istentiszteleten **Pánti László** nyugalmazott lelképásztor igehirdetésében a gondviselő atyai szeretetről, gyermekei iránti hűségéről szólt. A koltói orgona felújítása 2010-ben, a tragikus körülmények között elhunyt Bencke Zoltán szüleinek áldozatvállalásából valósulhatott meg. Az eredetileg Dangl Antal-tervezte orgona elemeit később Wegenstein Lipót használta fel az 1937-ban épített orgonához. A felújítást **Pozsár Róbert** kolozsvári orgonaművész, orgonajavító végezte el. A hangszer teljesen új szekrényt és pedálbillentyűzetet kapott, sípanyaga részben eredeti, részben más orgonákból került Koltóra.

Az igehirdetést követően **Varga Károly** esperes köszöntötte a vendégeket és az ünneplő gyülekezetet, majd alulírott, egyházkerületi zenei előadó beszélt az orgonák és kórusok történetéről, a gyülekezeti éneklésben betöltött szerepükről. **Téglás Lajos** karnagy a húszéves énekkar történetét foglalta össze, mely egy kis emlékfüzetben jelent meg erre az alkalomra. Öt éve a négyzólamú vegyeskar mellett egy szintén négyzólamú kamarakórus alakult **Fülöp Gabi** kántor vezetésével, mely meglepően tisztán és kidolgozottan szólaltatott meg Philippos

de Monte-, Bányai Jenő- és Szokolay-műveket. A kórusok számos alkalommal énekeltek itthon és külföldön egyaránt. Minderről **Fülöp Gabi** kántor-karvezető, a nagybányai egyházmegye zenei előadója szövegezte a köszöntésében.

Az esperes a vendégek sorában különös tisztelettel és szeretettel köszöntötte **Guttman Mihály** tanár urat, a Romániai Magyar Dalosszövetség tiszteletbeli elnökét, akinek egész életét áthatja a kórusokkal való tevékenység. A tanár úr méltatta a koltói énekkarok Szatmárnémetiben és Tordaszentlászlón való szép szolgálatát. „A dalban maga a szív csordul ki. Beleénekeljük örömeinket, bánatunkat, szerelmünket, gyászunkat. Énekekben szabadul fel lelkünk. Elénekelte örömeink megsokszorozódik, bánatunk helyébe a dallam szárnyán a szívünkbe öröm száll.” Az idősebb professzor végül Széchenyi szavait idézte: „Csak a gyenge szereti önmagát, az erős egész nemzetet hordoz szívében. Legyetek továbbra is magyarok, erősek és hordozzátok egész nemzetünket szívetekben” - mondta az idősebb tanár úr, aki mosolygós arcával, simogató szavaival és víg kedélyével mindnyájunk szívébe belopta magát.

Tóth Guttman Emese kolozsvári egyetemi tanár, orgonista, a Romániai Magyar

Az ünneplő gyülekezet

Dalosszövetség jelenlegi elnöke díszoklevelet adott át az ünneplő kórusok vezetőinek. Végül orgonaszólók hangzottak el **Pánti László** és **Fülöp Gabi** előadásában, valamint **Pánti Anikó**, a Budapesti Opera magánénekesese adott elő egy énekszámot, köszöntve az egybegyűlteket.

Nemzeti imánk eléneklése után a gyülekezeti házban terítették az ünneplő énekkari tagoknak és a vendégeknek. A gazdagon terített fehér asztal mellett régi ismerősök találkoztak, beszélgettek, majd a Teleki kastélyt nyitották meg a vendégek előtt, ahol a Petőfi emlékmúzeumban tölthettek el egy kis időt. A kastély körüli emlékparkban megtekintettük a nemrég felavatott Liszt-szobrot, vendégfogadóink, a kórustagok történeteket meséltek a grófról, Petőfiről és hitveséről, az öreg fákról, a Bérci tetőről, melyet a szeptember végi vasárnapon még nem takart a hó.

Örömmel és az ünnep szeretetével átított lélekkel búcsúztunk Koltótól, melyről azt mondják: bármi is történik, amíg magyar lesz a földön, ennek a helynek üzenete lesz, öröksége a jövő nemzedék számára is megmarad.

OROSZ OTILIA VALÉRIA

A jubiláló vegyeskar. Számos alkalommal énekeltek itthon és külföldön egyaránt

MÜLLER DEZSŐ

Van remény

Kitátom számat Uram én a rest
s bár dicsőséged fényét a csillagokban látom
mégsem sikerült Igédet bejárnom
egyre nehezebb vállamon a kereszt

Valamikor magamra sokat adtam
egyetlen kép volt szememben az álom
én leszek az ki a világot megváltom
s lám sebekkel megverve egyedül maradtam

De most hogy már nem vagyok vagány
úgy jött ez a kis mennyei magány
mint legkedvesebb hadisarcond

Így van remény hogy kegyelmed távcsövén át
megláthassam azt az új hazát
ahonnan fényforrásként tündöklök arcod.

MISSZIÓ: ÉRTÉKMENTÉS AZ ÉGŐ HÁZBÓL

Megmaradás Krisztusban

Helytállás – megmaradás Krisztusban és az Ő szolgálatában – e téma köré csoportosultak az V. Kárpát-medencei Misszió- és Diakóniai Konferencia előadásai. A berekfürdői Megbékélés Házában közel 150-en vettek részt a Református Missziói Központ (RMK) október 2 és 5. között tartott rendezvényén.

„Meg kell tanulnunk egy nem keresztyén világban hirdetni az evangéliumot” – mutatott rá a hétfő reggeli megnyitón tartott igehirdetésében, az 1Kor 2,1-5 alapján **Köntös László** dunántúli főjegyző. Az igehirdető arra is emlékeztetett, hogy sok tekintetben vége van a „beharangozó egyház” korszakának, annak, hogy meghúzzuk a harangot és várjuk az embereket, hogy

Bodó Sára: több bátorítást, biztatást kellene tartalmazzon igehirdetésünk

jöjjenek. „A megmondó, a kioktató egyháznak sok tekintetben vége. Nem működik az igehirdetésünk, ha megmondjuk, hogy te mit gondoldj és azt hisszük az emberek amolyan fejbőlöntő jánosként megteszik, amit mondunk.”

A cselekvési lehetőséget az igehirdető így határozta meg: Először bele kell helyezkedni azoknak a világába, akiket meg aka-

runk szólítani. Szeretni kell a maga bűneivel és esetlegességeivel, mert a világot nem lehet haragból misszionálni. „Nem a kioktató egyház tudja hatékonyan közvetíteni az evangéliumot, hanem amelyben meg van a megértés szándéka.”

Köntös László végezetül arra emlékeztette hallgatóit, hogy „a történeti egyház szétroppanása nem jelenti, hogy az Ige igazsága megdőlt volna.” Ez az, amire támaszkodnunk kell szolgálatunk során.

Meg kell szólítani az embereket

„Egyre kevesebben jönnek be. Talán az is be fog következni, hogy nem jönnek.” – folytatta a nyitóáthítat gondolatmenetét **Böttger Antal**. A dunamelléki missziói előadó *Motiváció a misszióra* című előadásában feltevette a kérdést: a templombajárok között milyen arányban vannak azok, akikért kimentünk mi? Meg kell találni az utakat és meg kell szólítani az embereket. Mondandója illusztrációjaként egy patinás erdélyi gyülekezet gondnokát idézte, aki külföldi vendégeknek mutatja a templomot, ahol minden családnak megvan a saját helye, padja. – És, ha olyasvalaki jön, akinek nincs helye, az hová ül? – kérdik a vendégek. – Miért jönne? – érkezik a kijózanító válasz.

Sok, faluból városba vagy városból falura költöző család szeretne beilleszkedni a helyi református gyülekezetbe. Ez azonban sok helyen, például a Budapest környéki agglomerációban nem megy feszültség mentesen. „Mit keres itt? Ez nem az övé!” – hangzik az úgynevezett „gyűttmentek üdvözlése”. A kérdés tehát: hogyan fogadjuk őket, illetve fogadjuk-e őket?!

Köntös László: Meg kell tanulnunk egy nem keresztyén világban hirdetni az evangéliumot

A népszámlálás kapcsán **Böttger Antal** rámutatott: ez nagyon fontos ugyan, de annak jelentősége, hogy valaki úgynevezett népszámlálási református, erősen közelít a nullához. Lényege és értéke ugyanis annak van, ha felismerem: Krisztus küldötte vagyok. Éppen ezért a misszió: értékmentés az égő házból fogalmazott az előadó.

„Több bátorítást, biztatást kellene tartalmazzon az igehirdetésünk” – szögezte le a következő előadó: **Bodó Sára** teológiai tanár. „Az nem elég, ha ismertetem a helyzetet, a gondokat és hozzáteszem: Isten kegyelmes. Ez nem jövőkép.” Az előadó rámutatott: a mai ember kínlódik az őt érő nagyon sok elvárással szemben. Szorong, nincsenek kapaszkodói. Állandó fenyegetettség, kiszolgáltatottság érzésében él, magyarán: létében érzi fenyegetve magát. Ez lerombolja benne azt a hitet, hogy a Mindenható Isten uralja a Földet.

Missziói terep

„Az egész Kárpát-medence missziói terep” – jelentette ki **Püski Lajos**, a második nap egyik előadója. A Magyarországi Református Egyház Zsinati Missziói Bizottságának elnöke a tanítványi képzés szükségességére is rámutatott: „A szolgálatra is meg kell tanítani az embereket, hogy ne csak önjelöltként végezzék.” Leszögezte: „Komoly lelki éhség van az országban. Nem az egyházak iránti éhség, hanem lelki éhség.”

„Benne van a veszély és benne rejlik az esély, a kreatív megoldás lehetősége is” – mondta a krízis kialakulása kapcsán **Szabóné dr. Kállai Klára** klinikai szakpszichológus. Az előadó rámutatott: a segítő munkát végzők számára intő jel, amikor eljut valaki odáig, hogy nem tud segítséget kérni a maga számára.

A konferencián délutánoként a társadalmi missziók (börtön-, család-, családsegítő-, hajléktalan-, hallássérült és siket-, iszákosmentő-, kórház-, menekült- és vakmisszió, valamint telefonos lelkigondozás) szekciósülésai, valamint az egyházkerületi és egyházmegyei missziói és diakóniai előadók műhelymunkái zajlottak.

Böttger Antal: Meg kell találni az utakat és meg kell szólítani az embereket

A presbiter kapcsolata a lelkipásztorral

A keresztyén élet kapcsolatrendszer, vannak rossz, értéktelen, káros kapcsolataink, vagy voltak, s lehetnek nagyon értékes, hasznos, termékeny kapcsolataink. Itt most a presbiter kapcsolatáról szólnak a lelkipásztorral, tehát a presbiter felől nézzük ezt, a presbiter személyes felelőssége felől.

A páli levelek adnak képet az alakuló keresztyén gyülekezet rendjéről. Főleg az 1 és 2 Timótheus és Titus levele. Az itt említett gyülekezeti tisztségek, szolgálatok között szó van a presbiteréről. Ez kiemelt szolgálat és betöltése is igényes feladat.

Lelki előfeltételek

Sok szép és tartalmas kapcsolatról olvassunk a Szentírásban. Gondoljunk Mózes kapcsolatára Józsuéval, Illés kapcsolatára Elizeussal, Jeremiáséra Bárukkal, Dávidéra Jonathánnal, vagy Pál kapcsolatára Timótheussal. A világban másféle alapokra épülnek ezek, Isten rendjében is más a helyzet. Nekünk ezt kell megérteni és gyakorolni. Egy ismert példázatra figyeljünk, az adós szolgálóra. Benne Péter kérdésére, amit Jézushoz intézett: hányszor lehet az én testvéremnek ellenem vétkezni és neki megbocsátani? Még hétszer is? Ismerjük a választ. Jézus Péternek elmondott egy példázatot az Isten Országáról. Az úrról, akinek szolgálója tízezer talentummal volt adós. Fizetni nem tudott, s amikor könyörgött és sírt, akkor a gazda szeretetből minden adósságát elengedte. Jézus arra int minket, hogy a dolgok Isten országának rendjében jutnak megoldásra. Aki nincs benne ebben, az nem tud helyes kapcsolatokat kialakítani. Előbb ennek a belső és mennyei kapcsolatnak kell helyreállnia, hiszen Jézus ezért jött. A presbiter kapcsolata a lelkipásztorral nagyon fontos, de van ennél egy mélyebb és szentebb kapcsolat. A presbiter és Isten, a presbiter és Jézus kapcsolata. A presbiter és Isten országának kapcsolata. Péternek rossz kapcsolata volt valakivel, s ennek a megoldását nem találta meg, Jézus rávezette: Isten országában a megbocsátás, az ingyen kegyelem a döntő. Az, hogy aki benne van az Isten országában, aki újonnan született, annak új és más élete van. Bocsánatból él, kegyelemből él, és bocsánatot kell adnia, kegyelmet lehet gyakorolnia. Ha ez a minden más kapcsolatot megelőző új viszonyulás nincs meg, akkor nem lehet igazi kapcsolatról beszélni. Tehát az életem gyökere rendben van-e, megjelent-e számomra az Isten üdvözítő kegyelme, megbocsátásban részesült ember vagyok-e? Ezek itt is a főkérdések, amit mindenkinek saját szívében kell megvizsgálnia. Az ApCsel 20,26-ban ezt olvassuk: „viseljetek gondot magatokra és az egész nyájra, amelyben a Szentlélek titeket vigyázókká tett!”

Lehetőségek – áldások

Ezen az alapon lehetséges minden igazi kapcsolat. Ebben van a presbiter és lelkipásztor kapcsolata. Mi következhet ebből? Az, hogy kettejük kapcsolata lehet testvéri és lelki. Mindketten tudják, hogy bűnös emberek és hiszik, hogy az a Jézus mosta meg őket, aki a bűnösökért jött. Ebben lehetnek egymásért imádkozó munkatársak, akik közösen Isten országának ügyéért fáradoznak. Ebben a kapcsolatban a presbiter örömmel és tevékenyen részt vesz a gyülekezeti életben, alkalmakon, istentiszteleteken, szolgálatokban, példaképe lesz a nyájnak. Ebben a lelki minőségben lehetnek egymásnak olyan munkatársai, akik a test felépítésére, lelkek mentésére szabadítást tudnak hirdetni. Egy ilyen kapcsolatban a presbiter nem hátmögötti gyalázkodó, támadó, hanem pástör-védő ember, aki mindig szemtől-szembe végzi a maga munkáját. Szemmel tartják a gyülekezetben folyó mindenféle munkát, gyermekek, ifjak, felnőttek között, a lelkipásztornak szeme, keze, füle lesznek, szívük kinyílik a szolgálat minden részére, beleértve az épületeket, vagy a pénzügyi gondokat is.

Nehézségektől az együttműködésig

Ha kettejük kapcsolata nem a kegyelemben van, akkor legjobb esetben hagyomány, vallásos, jóindulatú, a magyar ember tisztességérzetéből következő lesz az. De az evangélium titkát, a kereszti titkát nem fogja érteni. Ebben messzire is mehetnek a dolgok, lehet a presbiter hiú, féltékeny, irigy, lehet kicsinyes, rosszindulatú, sőt ellenség, aki már nem előrevizsi, hanem hátráltatja a dolgokat. S ez kihat a lelkipásztor munkájára, személyére, törekvéseire, s magára a tényleges gyülekezetre.

Ebben az igei kapcsolatban lehetnek igényeik is egymással szemben, a presbiter imádkozhat azért, hogy legyen a lelkipásztor jó igehirdető, hűségese lelkigondozó, aki törődik a rábizottakkal s ebben bátorítást adhatnak neki. Lehet irányítani, segíteni s

aktív gyülekezetépítő munkában együtt dolgozni vele.

Nőni fog az egyházi szolgálat köre, lehetősége, ezért nőni kell a betöltött munkának, sőt a munkásoknak is. Valljuk, hogy élő hitű presbiter és lelkipásztor tudja szolgálatát Isten akarata szerint vinni, ebben a harcban megállni. Ezért mindenkinek meg kell térni, meg kell újulni, meg kell változni az elmének és a szívnek megújulása által. Isten azt akarja, hogy a férfiak, lelkipásztorok, presbiterek tiszta kezeket emeljenek fel.

CZEGLÉDI-DÍJ 2011. A Nagyváradi Református Gyülekezeti Szövetség reformációi istentiszteletén a Czeplédi-díjak átadására is sor került. A Nagyváradi-Ösi Református Egyház-község Presbitériuma idén **Barabás Mihályt** javasolta az elismerésre. A kitüntetettnek egyik verse közlésével gratulálunk. A szerk.

Régi nóták

*Mint ahogy a régi nóták
Mindig visszatérnek
Azokat már nem dalolják
Mégis sokat érnek
Akihez még visszatérnek
Így jut az eszébe
Bár ha az még fájdalmas is
Könnny gyűl a szemébe*

*Nem volt senki olyan boldog
Ha megszólt a nóta
Bár, ja az apám sírhalmán is
Bokor nőtt azóta
Az a bokor vadrózsából
Kihalt a nótával
A röögök meg nem dalolnak
Az én jó apámmal*

*Amikor a citeráját
Néha elővette
A citera zengő hangján
Nótáját kereste
Nótacsokor, virágcsokor
A sűrűg elkísérnek
Mint ahogy a régi nóták
Vissza-visszatérnek*

*Ha citeráját elővette
Az anyám kinevette
Nem késett el a miséről
A templomot szerette
Virágcsokor, nótacsokor
Végig elkísérnek
Az elfelejtett régi nóták
Mégis visszatérnek*

2006. július 11., Nagyváradi

PRESBITERKÉPZÉS.HU – HONLAP A PRESBITERKÉPZÉSÉRŐL.

Kedves Testvérünk! Újabb mérföldkőhöz érkezett Szövetségünk: örömmel jelezzük, hogy eddigi (presbiter.hu) honlapunk mellett elindult a presbiterkepzes.hu honlapunk is. Kívánjuk, hogy váljék minden – a presbiterképzésben résztvevő testvérünk – öröme és épülésére. A honlapról az anyagok szabaddon és korlátlanul letölthetők.

Testvéri köszöntéssel:

VÁCZI GÁBOR szövetségi titkár

BARABÁS MIHÁLY

OLVASÓLÁMPA

Példás küzdelem megmaradásunkért

A Horvátországi Református Keresztyén Kálvini Egyház kiadványaként jelent meg *Református Évkönyv 2011* címmel egy olyan könyv, amelyből megismerhetjük a kisebbségi sorsban élő és egyre jobban fogyó, de megmaradni, fejlődni akaró kis gyülekezetek mindennapjait, gondjait, küzdelmeit és eredményeit is.

A legterjedelmesebb és egyben legértékesebb része az évkönyvnek az egész évre szóló, különböző tartalmú és műfajú olvasnivaló. Ezek többsége prózai írás, beszámoló, vallomások, reflexiók, múltidéző tartalmakkal. A lírát, a költészetet kilenc vers képviseli.

Az írásokból kiolvasható az az elhivatottság, amellyel a többnyire kis gyülekezetek tagjai és lelkészei őrzik és fenntartják őseiktől örökölt hitüket és nemzettudatukat. Mi, romániai magyarok, reformátusok jobban megértjük és átérezzük ennek rendkívüli jelentőségét, hasonló sorsunk révén. Viszont azt is el kell ismernünk, hogy az ő sorsuk, történelmük még hányattottabb, sanyarúbb volt. Többször dúlták tatárok, törökök, osztrákok, a két világháború még nagyobb pusztítással járt, mint nálunk. Mindezt betetőzte az 1990-es évek délszláv háborújának ezeket felülmúló szörnyűsége. Ennek pusztításait, rombolásait még a mai napig sem sikerült teljesen felszámolni.

Horvátországban, Dél-Baranyában jelenleg tíz olyan református gyülekezet van, amelyben lelkészi hivatal működik, és négy nagyobb szórvány, ahol templom vagy gyülekezeti ház található. Ezek közül hat egyházközösség és négy szórványgyülekezet kapta vissza az 1946-ban a Jugoszláv állam által „jogosan” eltulajdonított, akkor „feleslegesnek” vélt földterületeket és épületeket.

Horvátországban is – akárcsak nálunk – ez sok küzdelem és utánajárás után is csak részben valósult meg. A szántóföldeknek alig felét, az épületeket pedig lelakva, tönkretéve, elhanyagoltan, romosan kapták vissza 2010-ben.

A mi viszonyainkkal negatívumokban megmutatókozó hasonlóságok a lelki élet területén is felismerhető az évkönyvben olvasottakban. Az előszót jegyző Lángh Endre püspök Jeremiás próféta szavait

idézte: „És nem tanítja senki az ő felebarátját és senki az ő atyjafiát...” – szomorúan állapítja meg, hogy az egyház ma már nem Krisztus misztikus teste, hanem „a mi egyházunk”, amit úgy rendezünk be, ahogyan ki-ki jónak látja. „A lelképásztor csak addig pap, amíg a szószéken van, utána ihat, trágár szavakat használhat, hat napig lehet láthatatlan, s a hetedikén érthetetlen – legalább nem zavarja nyugalmunkat. A pénzről ne beszéljen!”

A másik hasonlóság a mi viszonyainkhoz a szektásodás. Erről így ír egy Magyarországról odalátogató vendég: „Megrázó élmény volt látni a háború pusztításának nyomait, a még mindig meglévő romokat, aknamezőket, de legalább ennyire felemelő volt megtapasztalni azt, hogy a közelmúlt örületeinek ellenére is az itt élők Isten erejével tudtak új életet kezdeni és emberfeletti erővel és munkával megmaradtak annak, amik voltak: magyarnak és reformátusnak. Természetesen láttuk az ottani közösségek árnyas oldalait is, hiszen mint annyi más helyen szerte a Kárpát-medencében az amúgy is maroknyi magyar közösséget belső ellentétek feszítik szét. Nyilván kezelhetjük ezt úgy, mint az ottaniak belső ügyét, de egy egészséges öntudattal rendelkező református ember nem tud szó nélkül elmenni amellett a tény mellett, hogy Hercegszőlős, ahol annak idején az egyik első egyházigazgatással foglalkozó zsinat elfogadta az úgynevezett „Hercegszőlősi Kánonokat”, ma gyülekezeti nem a hivatalos református egyházhoz tartozik.

Nem sorolhatjuk fel a sok és érdekes – fényképekkel is illusztrált – olvasnivalót. Az írások még egy 38 oldalnyi összeállítás követi A HRKKE életéből képekben címmel. Humorként tíz egyházi vonatkozású vicc is helyet kapott az évkönyvben. A záró részben közlik a püspöki és a két esperesi hivatal, valamint a hat lelkészi hivatal címét és elérhetőségét.

Amennyiben ezen ismertető felkeltette valakinek az érdeklődését, akkor a www.reformator.hr honlapra kattintson, ahol sok adatot talál a horvátországi reformátusok életéről.

KUPÁN ÁRPÁD

HARANGSZÓ – A KIRÁLYHÁGÓMEL-LÉKI REFORMÁTUSOK LAPJA. Lapunk kéthetéről kéthetére nyújt lelki táplálékot, keresi a református keresztyén választ a mai

ember kérdéseire. Körképet ad gyülekezeteink és külföldi református testvéreink életéből, egybekapcsolja olvasóit határon innen és túl. A folyton változó mában igyekszik rámutatni arra, aki tegnap, ma és mindörökké ugyanaz: Jézus Krisztusra, aki az út, az igazság és az élet.

Fizessen elő 2012-ben is, változatlan áron, példányonként 1,50 lejért a Harangszóra, legyen ön is tagja a királyhágómellemi református olvasók nagy családjának!

FIRKA

Adorjáni László karikatúrája

DERŰS PERCEK

Az egykori úrfi

Maksay Albertnek, azaz Börci bácsinak a XX. század 20-as éveinek végén Úrfi volt a csúfneve a teológián, amit választékos öltözete, feszes, délceg tartása, Amerikás múltja és igen fiatal volta miatt ragasztottak rá apáink, hiszen az első világháborús nemzedékből kerültek ki idősebb teológusok is, mint akkortájt Börci bácsi volt.

Mi több ízben is lestük a koros, nagyműveltségű professzort: mikor tűnik föl a folyosó végén, hogy megérkezvén a tanterembe illő tisztelettel és csendben fogadhattuk. Amikor kilépett a tanári szoba kijáratánál a „szolgálatos” diák jelezte.

Sejtette Börci bácsi, hogy leskelődünk, mert egyszer aztán – miután felállva köszöntöttük s a leülésre engedély adott – valahogy így kezdte monológját a maga „hehezett” orrihangján:

– Tudják-e, uraim, hogy mi a különbség maguk s a harminc évvel ezelőtti hallgatók között?... Az, hogy harminc évvel ezelőtt a leskelődő szolgálatos beugrott a terembe s azt kiáltotta, hogy vigyázzatok, mert jön az Úrfi... a mostani leskelődő meg azt kiáltja, hogy jön az öreg! –

És már vette is a Bibliát és öregségét meghazudtoló fiatalossággal olvasta föl a kiválasztott, előadása előtti, igeszakaszt.

MAKAY BOTOND

Megőrzött anyanyelv

Nagy Frigyes porosz király református vallású volt. Nem véletlen, hogy szívesen szöktek seregébe magyar református és evangélikus huszárok (persze katolikus is szívesen látott), mivel a király a huszár fegyvernemet szolgálatába állított magyar huszárok segítségével honosította meg, és aztán kiváló született porosz huszárok nőttek fel a magyarok segítségével.

Egy öreg magyar huszárt kérdezte egyszer a király:

- Mióta szolgálsz seregemben?
- Huszonkét éve, felség!
- Akkor talán már el is felejtettél magyarul?
- Nem, felség, mert én az Úr Istennel imádságban mindennap magyarul beszélek.

CSOHÁNY JÁNOS

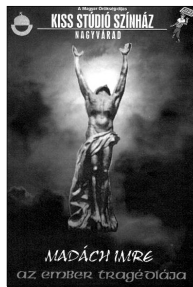
✿ **A KISS STÚDIÓ SZÍNHÁZ FELHÍVÁSA.** Széchenyi: „Amily nemtörődomséggel viseltetünk a nemzet nyelve, kultúrája, hagyományai irányában, az csak balga önpusztításnak fogható fel. Igen! Mert a nemzet, mely nyelvét, költészetét, hagyományait nem tekinti mindennél fontosabbnak, és ápolására nem tesz meg minden tőle telhetőt, az pusztulásra ítéli önmagát!...”

Mi, a nagyváradi Kiss Stúdió Színház Madách: Az ember tragédiája című színművét oratórikus-játék formájában adjuk elő Erdély magyar templomaiban. A mű bibliai ihletettséggel, tehát a szent falak és az orgonásipok világában talán még szívhezszóbb, mint Thália templomában. Megfelelő előkészületek mellett a magyar nyelv ünne-

pévé magasodhat ez az előadás. Példának a rogeriuszi, az aradi, margittai, hegyközkovácsi és az élesdi református templomokban tartott esteket említhetjük.

Jelen ismertetőt azért közöljük a Harangszóban, hogy az előadás meghívására bátorítsuk a különböző egyházközösségek lelképásztoraikat! Elérhetőségeink: 0722.199-192, e-mail: kiss_studio_szinhez@yahoo.com.

VARGA VILMOS, a Kiss Stúdió Színház művészeti vezetője

IDÉZŐJEL

„Az antikrisztusi Gazdaságkorban az abszurdítás lesz a legelfogadottabb realitás, a dolgok, fogalmak önmaguk ellentétébe fordulnak, egészen mást jelentenek eredetileg, az erények neveltségessé váltak, a bűnök érdekessé, és léttechnikák az öléstől a hazugságon és a paráznaságon át a kapzsiságig. Gazdaságkort nem az olyan külső hatások veszélyeztetik igazán, mint a terroristák; végzetét önmagában hordja, mert a Teremtés eleven, önszabályozó rendszer, melynek létezői az igazság, a szépség, a jóság, s mindezek alapja, a szeretet; nem pedig a félelem és sóvárgás, a verseny és viszály, a mohóság, a góg, a hazugság, a gyűlölet. Nem a pokol.”

CZÁKÓ GÁBOR

PATAKI ISTVÁN

valami nincs

(XXI. századi profán kesergő)

valami nincs rendjén velünk
 harcok nélkül is elveszünk
 valami nincs rendjén velünk
 többen halunk mint születünk
 valami nincs rendjén velünk
 nem szeret minket az Isten
 vagy talán rosszul szeretünk
 valami nincs rendjén velünk
 nem tanulunk csak feledünk
 valami nincs rendjén velünk
 nem ölünk és nem ölelünk
 valami nincs rendjén velünk
 se ellenünk se testvérünk
 valami nincs rendjén velünk
 gyomokat terem a kertünk
 valami nincs rendjén velünk
 jóllakottan is éhezünk
 valami nincs rendjén velünk
 nem parázlunk nincsen tüzünk
 valami nincs rendjén velünk
 átok és áldás elvegyül
 valami nincs rendjén velünk
 némán tátogjuk énekünk
 valami nincs rendjén velünk
 pokoljárás az édenünk
 valami nincs rendjén velünk
 várjuk hogy ránszakad egünk
 valami nincs rendjén velünk
 harcok nélkül is elveszünk
 valami nincs rendjén velünk
 nem szeret minket az Isten
 vagy talán rosszul szeretjük
 valami nincs rendjén velünk

Református iskolások Kalotaszegen

Október 7-én, péntek reggel verőfényes nap üdvözölte az érmihályfalvi Bernáth József Református Iskola kis növendékeit. Rendhagyó tanítási nap volt ez számukra, hiszen egy izgalmas közös kiránduláson vehettek részt. Az elmúlt évben és már idén is nagyon sok szolgálatot végeztek, hiszen sokat szerepeltek nemcsak egyházi ünnepeken, de nemzeti ünnepeink lelkes résztvevői is voltak. Ezért született meg a gondolat **Balászné Kiss Csilla** lelképásztorunk fejében, hogy egy jutalom kirándulással viszonozza a gyerekek és tanítónők odaadó szolgálatát, munkáját. Az úti cél is hasonlóan tiszta és értékes volt, akárcsak a gyerekek szolgálata, hiszen Kalotaszegre vezetett.

Izgatott, lelkesen várakozó gyerekekkel és féltő szülői szemek kíséretében gördült ki a két autóbusz Érmihályfalva központjából. A kezdeti szorongást és könnyeket hamar nevetésre váltotta a sok ének és viccelődés, valamint a tanító nénik gondoskodása. **Csengeri Erika** és **Szalai Hajnalka** az elsősök, **Karászi Éva** és **Király Zsuzsanna** a másodikosok, **Renn Erika** a harmadikosok lelkes tanítónői.

Első állomásunk Körösfő volt. Itt megkerestük a Sebes-Körös forrását, mely a falu végén a Körös Forrása csárda mögött ered. Miután mindannyian lemostuk az út porát a forrás vizében, jóízűen megreggeliztünk és nemsokára már a Riszeg hegy is visszhangozta közös kórusunk vidám hangjait: „Körösfői Riszeg alatt, három kislány zabot arat...” - énekelte minden torok.

Következő úti célunk a körösfői jellegzetes kalotaszegi négy fiatornyos református templom volt, mely a dombtetőről vigyázza a települést. Megcsodáltuk a temp-

A nyárszói tiszta szobában, kézzel festett bútorok és varrottások között

lomban a gyönyörű írásos hímmel díszített varrottásokat és falfaragásokat, a kazettás mennyezetet és II. Rákóczi Ferenc dombormú képét. A tiszteletes asszonyt hallgatva mi is részesei lettünk a történelemnek. Felemelő érzés volt a padban ülve meghallgatni minden osztály saját himnuszát.

Lesétálva a templomdombról egy fából készült játszóteret vettek birtokukba a gyerekek, majd a játékbá belefáradva végigsétáltak Körösfő főutcáján, ahol a kirakódó vásárosok portékájában gyönyörködtek. Az elcsigázott gyerekeket frissen sült csörögével és meleg szóval engedte útjára a tiszteletes úr édesanyja, aki Sárvasáron él.

Utolsó megállónk Nyárszó volt, ahol egy tiszta szoba csodálatos kézzel festett bútorait, varrottasait tekintettük meg és megtudtuk, hogy mire és hogyan használták ezt a szobát és a benne található tárgyakat.

Fáradtan, de lelkekben feltöltődve és gazdagodva indultunk el hazafelé. Az autóbusról leszállva a sok lelkesen mesélő gyerekek igazolja, hogy tartalmas és értékes volt ez a kirándulás. Mindannyiuk nevében köszönjük.

MOLNÁR LILLA

Harangszó

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület gyülekezeti lapja
 ISSN 1221 - 0323
 Megjelenik kéthetente. Ára 1,50 lej.

Felelős szerkesztő: Fábrián Tibor. Szerkesztőségi titkár – olvasószerkesztő: Babes Arday Erika. Tördelőszerkesztő: Petrikó Ildikó. Külmunkatársak: Balászné Kiss Csilla, dr. Csohány János, Kupán Árpád, Orbán Levente, Rácz Ervin, Tóth Zsigmond. Szerkesztőség és levélcím: Harangszó, 410001, Oradea (Nagyvárad), str. Moscovoi (Szilágyi Dezső u.) nr. 14. Tel.: 0259/416-067. E-mail: harangszo@yahoo.com. Honlap: www.kiralyhagomellek.ro, http://harangszo.blogspot.com. A terjesztés a lelkes hívatálaton keresztül történik. A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség álláspontját tükrözik. Kéziratot nem örzünk meg és nem küldünk vissza. Készült a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Szenczi Kertész Ábrahám nyomdájában. Felelős vezető: Wagner Erik.